Ч. 35 — Второк 16 (28) лютого 1899 — Рік IX

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостьвах на провінциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Вісти політичні.

(Розпорядженя язикові в практиці. — Переговори з Італіянцями в полудневім Тироли. — Сензацийна але ледви чи правдива вість. — Вісти з Фінляндиї. — Справа Деруледа і ревізиї у его прихильників. — Американці в клопоті.)

Президент висшого суду краєвого в Празї покликуючись на уповажнене міністра справедливости з дня 6 січня і 21 лютого видав окружник до всїх підвластних собі судів, в котрім на основі розпоряджень язикових міністра дра Ґавча розпоряджає, що суди в німецких повітах мають уживати виключно німецкої мови, суди в ческих повітах виключно лиш ческої мови і то як у внутрішній службі так і у всїх справах президияльних. В мішаних округах єсть для уживаня мови в судах та мова рішаючою, в котрій внесено подане. В сумнївних случаях рішає більшість населеня в повіті. Урядникам судовим вільно після вподоби в їх особистих справах уживати одної або другої мови. Подібний окружник видала і краєва дирекция скарбу.

З Інсбрука доносять до Fremdenblatt-у, що там роблять ся заходи, щоби спонукати італіяньских послів до вступленя знов до сойму. Пос. Сальвадорі уложив жаданя Італіянців з полудневого Тиролю в новий еляборат і той має служити за основу до дальших перегорів. Недавно тому їздив пос. Катрайн до Триєнту, щоби там конферувати з проводирями Італіянців; він розпочав ті переговори з власної ініциятиви, але не без порозуміня з правительством. Передовсїм розходить ся о то, щоби установити основу, на котрій мало би прийти до порозуміня, а успособлене до того має бути користне.

Зібрані онногди в Празї німецкі посли Перґельт, Праде, Бернрайтер, Функе і Шікер під проводом Шлезінґера в цїли уложеня народно-політичних постулятів ческих Німців, зазначили зарав на початку конференциї, що тепер не розходить ся о предложеня для правительства, з котрим перед знесенем розпоряджень язикових годї вести переговори. Кількох членів конференциї принесло вже готові еляборати, містячі в собі жаданя Німців. Головні їх жаданя суть такі: Знесене розпоряджень язикових, розмежене округів судових, национальний розділ найвисших інстанций в краю на взорець поділеної краєвої ради шкільної і краєвої ради культури.

N. W. Tagblatt у вечірнім виданю подав з Копенгаґи сензацийну але ледви чи правдиву вість. Ото до сеї ґазети доносять, що даньска ґазета Politiken на основі інформаций з Росиї помістила сензацийну статию, в котрій доказує, що цар вже від кількох місяців не бере участи в правлїню, на котрого чолї має стояти вел. кн. Михайло. Ся важна подїя стала ся нїби то вже по оголошеню першої ноти о загальнім роззброєню. В загадочний спосіб подають дві причини, які мали вплинути на ту зміну, раз стан здоровля царя, а відтак активні кроки, які предприняли деякі круги з окруженя царя. Сама редакция віденьскої ґазети не вірить в правдивість тої вісти і додає від себе: Вість даньскої часописи звучить неімовірно.

З Гельзінґфорсу доносять до шведских ґазет, що у фінляндских кругах політичних аґітують за тим, щоби сойм фінляндский застановив дальші наради над проектом закона войскового, позаяк цар Николай не хотїв приняти у себе президиї сойму. В краю мало настати занепокоєне, а патриоти зачинають убирати на себе жалобу на знак, що Фінляндия тратить свою независимість.

Росия зачинає вже господарити по своєму в тій хіньскій провінциї, котру забрала і стягає податки. Хінці, розуміє ся, не хотять платити і з того прийшло було недавно тому до великого бунту Хінців а відтак і до формальної битви, в котрій мало згинути кількасот Хінців. Як тепер доносить бюро Райтера з Пекіну, має бути цїсарева-вдовиця дуже тим обурена, що стало ся в Талїєнванї і приказала Цунґ-лі-Ямєнови запротестувати против нечуваного поступованя Росиян в як найостріших словах і вказати на то, що Росияни нарушили безпосередно постанови Порт-Артурскої угоди, бо там нема нїякої клявзулї, котра позваляла би стягати податки.

З Парижа доносять, що сїмнайцять комісарів полїциї одержало приказ переводити ревізиї в домах всїляких осіб, особливо же у прихильників Деруледа і антисемітів. Ревізиї такі відбули ся вже в помешканю Ґеріра, редактора ґазети „Antijuit“, відтак у предсїдателя союза антисемітскої молодежи і т. д. Розходить ся о вислїджене, чи дїйстно єсть заговір в порозуміню з роялїстами і Бонапартистами в цїли замаху на републику.

Figaro доносить, що межи паперами, які знайдено в льокалях „лїґи патріотичної“, зна-

---

22)

ТРИ КОПАЛЬНИКИ ЗОЛОТА.

(З нїмецкого — А. Гентї'го.)

(Дальше).

Доктор оповів тепер пригоди над рікою Сідер-Ґельч, як відкрито убийство і стверджено хто був убийником, як відтак доктор з Сімом Гавлетом пішли зараз до Сакраменто і там вивідали ся, що убийником був картяр Саймонд.

— Коли так, то нема сумніву, що той чоловік єсть убийником Вільгельма Морштедта — сказав Рандольф, вислухавши оповіданя доктора.

— Ми віддамо его до суду, правда? спитав Ґуґо. — Тому просив я вас о стрічу тут, аби ми могли виробити на него приказ арештованя, заки я приїду домів і він о тім довнає ся.

— То инша річ — відповів Рандольф. — Зізнаня ваших приятелів і потверджене тих зізнань, що без сумніву надійдуть з Сакраменто, можуть нам дати підставу до судового оречення, що той чоловік єсть обманцем. Але о скритоубийстві не так легко суд пересьвідчити. Насамперед треба внести жалобу і ви мусите подати на то докази. Але убийства за границею не буде судити німецкий суд. Ви мусїли би порушити американьскі суди, відтак вернути сюди і добути з Америки судовий приказ на видане злочинця. Вискази ваших приятелів вистануть без сумніву до того, аби наші суди згодили ся на видачу его. Але відтак видадуть его Сполученим державам і імовірно відставлять до Калїфорнії, де будуть его судити. Ваші приятелї скажуть самі найлїпше, чи там в Америці засудять чоловіка за скритоубийство, котре лучило ся перед вісьмоми чи десятьма роками, коли нема дуже сильних і пересьвідчуючих доказів. Майже неможлива річ, аби ті всї люди, кельнери в гостинницях і инші, від котрих ваші приятелї довідали ся, що убийником Вільгельма Морштедта був Саймонд, аби — як кажу — ті всї люди стали тепер по тільких лїтах перед судом і повторили свої зізнаня, а без їх зізнань нема нїякого законного доказу, аби того чоловіка повісити. Що до моральної сторони, то річ певна. Він і Саймонд були разом в копальнях золота, Саймонд знав причину, чому Морштедт вертав до Німеччини, і знав, що тут жде на него значний маєток. Саймонд пішов за ним до Сакраменто, чи взагалі був там в тім часї, они разом пили, а відтак найшли Вільгельма Морштедта убитого. Відтак появив ся той чоловік тут з листами, які мав при собі Морштедт і взяв замість него спадщину в посїлість. То ряд дуже сильних доказів о его винї і того було би досить, аби він у нас в Німеччинї був засуджений на смерть. Але покищо ви не маєте нїяких доказів, що Саймонд був коли небудь з вашим стрийком в Сакраменто, а навіть, колиб вам удало ся віднайти тих кельнерів і инших людий, що его тодї бачили, то дуже неімовірно, щоби они по так довгім часї знов пізнали. Адвокат Саймонда мігби сказати, що против его клієнта нема нїякого доказу, і на основі того очевидно говорив би, що Саймонд нїчого не знає о убийстві, а папери дістав пізнїйше від правдивого убийника і аж відтак прийшов на гадку осїсти тут в Німеччинї під фальшивим назвищем. Отже вам було би незвичайно тяжко добити ся в Калїфорнії засуду на него на основі зізнань тих обох панів і мого, що він мав лист, який я писав до Вільгельма Морштедта. На всякий спосіб, коли ви гадаєте увязнити его за скритобуйство, мусите вернути до Калїфорнії і там порушити суди, аби они спонукали ґубернатора віднести ся до правительства Сполучених держав з просьбою о жадане видачи убийника від Німеччини. Всьо то мусїлиб ви зробити, заки він не дізнає ся, що ви вернули, або бодай заки не причував, що ви знаєте о его злочинї. Инакше він очевидно утікне і ми не маємо средства задержати его. Він може бути в Хінї, заки надійде з Сполучених держав жадане, аби его видати.

Ґуґо і приятелї дивили ся на себе безрадно. Того не сподївали ся. Они гадали, що скоро лиш зложать свої зізнаня, то увязнене, засуджене і страчене убийника Вільгельма Морштедта вже певне. Пальцї доктора почали дрожати і в его очах появив ся знов той не-

ходять ся листи висилані до висших офіцирів з намовою до бунту. Подібно доносить Temps, котра каже, що межи паперами, сконфіскованими підчас ревізиї в льокали антисемітскої лїґи, знаходять ся пляни акциї, походячі від Естергазого і других.

В Американьскім сенатї у Вашінґтонї відбула ся дня 24-ого с. м. нарада над законом войсковим. Яко перший бесїдник за законом промавляв сенатор Сюель (Sewell), котрий доказував, що Сполучені держави будуть мати незадовго війну з Кубою, а на Филипиньских островах треба конче енерґічно виступити.

У Вашінґтоньских кругах урядових зробило то велику несподїванку, що ґен. Отіс зажадав присланя єму военного корабля „Ореґон". У Вашінґтонї зажурились тим, чи може адмірал Дюї не шукає може способу, щоби випередити інтервенцию европейских держав на Филипинах, котру уважає за можливу і близьку. Єсть такий здогад, що задля того, що підчас послїдних пожарів згоріло богато майна людий заграничних, команданти стационованих на филипиньских водах чужих кораблїв военних моглиби заявити, що в інтересї своїх краян жадають охорони. Ґенерал Отіс хоче мати до тиждня 2500 людий для скріпленя своєї армії.

Новинки.

Львів дня 27-го лютого 1899.

— Реколекциї духовні для сьвящеників відбудуть ся на днях 6, 7 і 8 марта с. р. в домі капітульнім, при архікатедральній церкві сьв. ВМ. Георгія у Львові. Перша наука зачне ся 6 марта о 6-ій годинї вечером. Желаючі взяти участь в тих реколекциях, зволять зголосити ся найдальше до до 3 н. ст. марта до Виділу товариства сьв. Ап. Павла у Львові, ул. Коперника ч. 36.

— Конкурс. На пароходах і парових баґрах (суднах, з приладами до очищуваня русла ріки і видобуваня з неї ріни, намулу і т. п.) на Днїстрі суть до обсади: 1) Три посади керманичів (що кермують суднами) з платнею річних 500 зр.; — 2) три посади машиністів з платнею річних 450 зр.; — 3) три посади топників (що топлять під машинами) з денною платнею по 1 зр. в часї плавби т. є. більше менше від 15 марта до 15 падолиста кождого року. За кождий день, перебутий поза округом постійної стациї суден, взглядно парових баґерів признає ся для керманича і машиніста по 1 зр. а для топника по 50 кр. стравного на день. Поданя відповідно остемпльовані, мають бути заосмотрені в метрику уродженя, сьвідоцтво здоровля, сьвідоцтво моральности, докази уздібненя і опис дотеперішного заняти. Поданя треба вносити за посередництвом дотичного ц. к. Староства, взглядно маґістрату у Львові і Кракові до ц. к. Намістництва найпізнїйше до 25 марта с. р. Принятє до служби есть лиш провізоричне за обостороннім місячним виповідженєм і не надає права до емеритури або якої небудь иншої відправи.

— Засїданє виділу руского Товариства педаґоґічного відбуде ся в середу дня 1-го марта с. р. о 6-ій вечером в льокали де звичайно.

— Руска Бесїда в Тернополи устроює послїдний сих мясниць вечерок з танцями в суботу дня 4 марта с. р. Окремих запросин не висилає ся.

— В Рогатинї відбудуть ся в четвер 2-го марта с. р. загальні збори філії „Просьвіти" в сали Ради повітової. Виділ філії спровадив для своїх членів кілька родів добірного насїня і буде єго роздавати по зборах даром. Так само можна буде там виграти льосами дві свинки, йоркшірскої породи. Льоси безплатні, але дістануть їх лише ті члени, що заплатили вкладку за рік 1898. Того самого дня відбуде ся в Рогатинї музикально-декляматорский вечер, на котрім буде пописувати ся хор з Княгинич. По вечері танцї.

— Зима таки не дарувала свого і розгостила ся у нас на добре; снїг упав і взяв кріпкий мороз, котрий у Львові доходив до 9 степенів Реоміра, а нинї паде знов густий снїг. По незвичайно теплих днях в сїчни і з початком лютого завитала зима в цїлій нашій монархії. В Скільщинї чей вже тепер не будуть люди нарікати, що нема снїгу а з ним і зарібку в лїсах. Взагалї сегорічна зима єсть під многими взглядами незвичайна і замітна. Дуже богато птиць, що звичайно відлїтають в теплі краї, лишило ся сеї зими в полудневій Европі і скоро лиш трохи потепліє, прилетять знов до нас. Деякі вже були й поприлїтали, але тепер очевидно вигинуть, коли може завчасу не перенеслись в теплїйші сторони. У нас н. пр. появились були вже в сїчни жайворонки, а з Віденьского лїса доносять, що тамтого тиждня перелїтали туди сотками костогризи і самчики коси давали ся чути що вечера. З многих сторін в Нїмеччинї доносять, що шпаки сеї зими зовсїм не відлїтали, а в декотрих сторонах вже знов поприлїтали. В Меклєнбурзї дня 2 с. м. убито слонку; взагалї слонки і бекаси зимували сего року по більшій части в Австрії і Нїмеччинї. — З Могача на Угорщинї доносять, що там по довгім теплї настала враз велика студінь, став падати снїг і взяли сильні морози. — Після спостережень віденьского метеорольоґічного інститута буде ще через кілька днїв переважно північний вітер, днї погідні і сухі, але й острі морози.

— Живцем упечена дитина. В Тязові коло Станїславова одна тамошня жінка вибрала ся на вечерницї до сусїдів, а свому кількалїтному синкови казала колисати молодшого братчика. Хлопчина колисав дитину, а коли дитина задрімала, він поставив лямпу під колиску, щоби не разила дитину та й сам побіг за матїрю до сусїдів. Від лямпи затлїла ся колиска і дитина в ній живцем упекла ся як курятко. Коли матїр вернула з вечерниць, застала вже колиску спалену і дитину спечену. Секция тїла показала, що печінка і тенеса були зовсїм зварені.

— Статистика нещасливих випадків на зелїзницях. Анґлійска часопись Engineer подає статистичний виказ числа випадків на зелїзницях в 6 державах Европи. З того виказу довідуємо ся, що в Росиї припадає 1 убитий на 116.541 подорожуючих зелїзницею, в Анґлії 1 на 1,600.000, у Франциї 1 на 1.760.000, в Австриї 1 убитий на 2,400.000, в Бельґії 1 на 5,000.000, а вкінци в Прусах 1 убитий на 11,500.000 подорожних. Числа ті доказують, що росийскі зелїзницї представляють найбільшу небезпечність для подорожуючих, пруські найменшу.

— За обманьство. Минувшої пятницї арештовано в Станїславові на жадане карного суду у Львові тамошного властителя цукорнї, Володислава Червіньского, котрий допустив ся обманьства через то, що виманив від вдовицї по старостї, п. Фоґтової, 40,000 зр. Тогож самого Червіньского обжаловано ще й о то, що допустив ся обманьства через задержанє для себе поляреса з сумою 300 зр., котрий якийсь гість забув у него.

— Серед бурі на атлянтийскім океанї. В половинї сего місяця була на атлянтийскім океанї страшна буря, така, якої майже нїхто з мореплавцїв ще не запамятав, бо до бурі прилучив ся ще й такий мороз, що всї кораблї, які ще змогли приїхати до Ню-Йорку, були вкриті ледом. Буря розпочала ся була ще 12 лютого і тревала через кілька днїв, а найсильнїйше лютила ся межи Бос-

---

певний, зловіщий огонь, котрий Сім Ганлет так добре знав.

— Поговоримо о тім пізнїйше, докторе — сказав Сім Гавлет.

— А якже ви радите, пане Рандольф — спитав по хвили Гуґо.

— Поки що мусимо тим вдоволити ся, аби єго арештувати під закидом, що прибрав фальшиве назвище і прийшов обманьством в посїданє маєтности вашого стрийка. Я гадаю, що докази, які маємо в зізнанях обох тих панів і в протоколї найденя трупа Вільгельма Морштедта, вистануть до єго засудженя. Він дістане яких сїм лїт вязницї, а може й чотирнайцять; бо пересьвідчене, що він убив вашого вуйка, аби прийти в посїданє єго паперів і маєтку буде для него дуже обтяжаючою обставиною. На мій погляд вистане зізнанє обох тих панів, що Вільгельм Морштедт, що переписував ся з вашим вітцем, одержав мій лист з відписом завіщаня і вибрав ся відтак до Нїмеччини, але що в дорозї убито єго в Сакраменто. Впрочім між нами сказавши, то ваше щасте, пане Гуґо, що ваш отець постановив в завіщаню, що коли би Вільгельм Морштедт помер бездїтно, то цїлий маєток має вам припасти; бо та постанова спиняла єго продати посїлїсть, що він вже давно хотїв зробити. Він позичив трохи гроший на свою частку, але очевидно, що то не має тепер нїякого значіня. — Щож ви на то кажете? Тепер маєте ви рішати. В першім случаю справа дуже тяжка, а остаточно нїякий американьский суд не засудить єго за убийство; в другім случаю, коли велите єго зараз арештувати і обжалуєте о обманьство і фальшиве назвище, то засуд досить певний, а в єго віцї буде то тілько значити, що дожизненна вязниця.

— То буде ще найлїпше — відповів Гуґо. — А ви як гадаєте? — спитав приятелїв.

— І я так гадаю — сказав зараз Сім Гавлят, а навіть і доктор притакнув, хоч з тяжким серцем. Від послїдної недуги він значно змінив ся. Не попадав в задуму і був веселїйший як коли небудь перше. Утрата крови і пропасниця причинили ся до того, що єго мозок увільнив ся від тягару, що цїлими лїтами придавлював єго.

— Нехай буде і так — сказав вагуючись.— Колиб ми стрітили ся там в Америцї далеко на заходї, то річ була би далеко простїйша. Але тепер то імовірно найлїпший вихід.

На другий день Рандольф постарав ся о наказ арештованя Джона Саймонда.

— Тїшить мене, пане Морштедт — сказав урядник, підписавши наказ арештованя, — що ви ту справу викрили. Той драбуга робив встид вашому імени; вже від кількох лїт вдає ся лиш з обманцями і картярями і має дуже злу славу. Кажуть, що він вже всьо стратив, що мав.

Рандольф притакнув.

— Менї здаєть ся, що прийшов єго конець.

— Добре що так. Панї, що уходила за вашу тїтку, дуже нещаслива; бо о скілько я знаю всї хвалять єї за добре серце; здаєть ся що она мусїла богато терпіти. Але очевидно, що она мусїла бути спільничкою того чоловіка, що видавав ся за вашого стрийка.

— Менї єї дуже, дуже жаль — сказав Гуґо. — Она була все така добра для мене і о скілько менї видить ся, то она хоронила мене перед ним. По моїй смерти він одержав би мою спадщину, а тепер знаємо, що він чоловік, котрий перед нічим не уступить. Я пересьвідчений, що він єї примусив до співвини в злочинї.

— І я так гадаю, а маю до того ще й иншї причини — сказав Рандольф — бо коли не помиляю ся, то она зложила у нотаря письмо, котре на случай єї смерти має викрити цїлу тайну.

Вийшовши від урядника наймив Рандольф два човна і коли приїхали в товаристві двох жандармів до родинного дому Морштедта, сказав Рандольф до служачого:

— Дайте знати пану Морштедтови, що я приїхав, але не кажіть, що я не сам.

Пішли за ним через подвірє і коли служачий отворив дверї, увійшли всї за Рандольфом до середини. Злочинець стояв коло комина, єго жінка мала червоне лице; видко що була між ними суперечка. Саймонд поглянув гнївно на входячих.

— Виповніть свій обовязок! — сказав Рандольф до одного з жандармів.

— Ви увязнені під закидом обманьства — сказав урядник.

Саймонд закляв по мехіканьски.

— Хто сьміє мене о то обжаловувати? — спитав.

— Я — відповів Гуґо, виступаючи напеpед — і отсї мої сьвідки, що знали вас в копальнях золота і бачили трупа мого убитого стрийка.

— Зраднице! — крикнув Саймонд по іш-паньски. В тій хвили витягнув руку і роздав ся вистріл.

— То она тебе післала! — крикнув до Гуґа; але як раз в хвили, коли вицїлив свій револьвер, загремів другий вистріл і Саймонд упав з перестріленою головою. Всї присутні аж здеревіли від тої несподїваної катастрофи, але доктор сказав спокійно:

тоном а Саванною, де засягнула дальше як на 1500 кільометрів в глубину краю. Але найстрашнійше було на мори, де навіть і дуже великі кораблї не могли бурі ставити опору. О скілько доси звістно, то попали без вісти 25 кораблїв, а два, котрі також уважано за пропавші, вернули тепер щасливо, хоч страшно ушкоджені, і привезли вість, що діяло ся на мори. Нїмецкий корабель: „Bulgaria", пароход обему 10.000 тон, вернув тепер до Гамбурґа, гнаний через 24 днїв бурею по атлянтийскім океанї. Ще в ночи з дня 1 на 2 лютого схопилась була на мори буря і зломила керму на корабли. Здавало ся, що для корабля і его залоги нема вже ратунку. Величезні филї били в корабель, а вода, надаючи на него з гори, виломила у верхнім покладї дїри, крізь котрі дістала ся до середини корабля і незадовго стояла вже на 16 стіп високо. Корабель перехилив ся сильно на бік. Згинуло 108 коний, але задля бурі не можна їх було скорше аж за шість днїв викинути в море. Щоби корабель знов поставити просто, треба було велику часть набору викинути в море або спалити. Так плавав корабель на мори, аж знов звіяла ся страшенна буря і здоймила так величезні филї, що ті відорвали від корабля всї внсячі на нїм лодки ратункові, та виломили поклад, і повиривали двері і сходи. Одного моряка вхопила вода і понесла. Впрочім всї були здорові та під проводом свого капітана Шмідта бороли ся відважно через 24 днїв зі смертию.

— **Черінний зуб мамута** (слоня з ледової доби на земли) найдено в Бориславі, в ріцї Тисьменици, недалеко стациї зелїзницї державної. Зуб важить 5 кільо, а той, що его знайшов, хоче віддати его до одного із краевих заведень наукових.

Телеґрами.

Будапешт 27 лютого. Нові мінїстри угорскі Сель, Ґеґедис і Пльос мають нинї зложити приписану присягу, а завтра представить ся палатї послів новий кабінет.

Відень 27 лютого. Є. Вел. Цісар наділив бувшого президента угорских мінїстрів Банфіго великою лентою ордера сьв. Стефана.

Париж 27 лютого. Jour доносить, що правительство наміряє розвязати лїґу патриотів.

Париж 27 лютого. Ґубернатором Парижа має бути іменований на місце ґен. Цурлїндена, особистий приятель президента Любета ґен. Фор-Біґе (Faure-Biguet), командант XVI корпуса.

Париж 27 лютого. Слїдство против Деруледа потягне ся ще кілька днїв. Matin каже, що в льокалях лїґи патриотичної знайдено, що правда, всїлякі листи, але з того ще не виходить мовби дійстно був якийсь заговір.

Софія 27 лютого. Розійшла ся тут чутка, що власти турецкі з обави розрухів переводять з великим поспіхом розоброєнє християньскої людности в Македонії. Богато осіб арештовано.

Надіслане.

— **В канцеляриї руского товариства педаґоґічного**, при улици Академічній, ч. 8, можне купити слїдуючі видання: 1) Образкові видання: Звіринець 10 кр. — Гостинець 10 кр. — Забавки 10 кр. — Менажерия 10 кр. — Робінзон 40 кр. — Квіточка 20 кр. — Віночок 20 кр. — Кобзар Тараса Шевченка 20 кр. — Франко: Лис Микита, 2-ге цїлком перероблене видане 50 кр. — Мірон: Пригоди Дон Кіхота 40 кр. — Наші зьвірята 40 кр. — Діточі вигадки ч. 1. 30 кр. — Діточі вигадки ч. 2. 30 кр. — Забавки для дїтий 40 кр. — Мала менажерия 35 кр. — Велика менажерия 40 кр. — Нашим дїтям ч. І. 40 кр. — Нашим дїтям ч. II. 40 кр. — 2) Видання без образків: Читанка ч. І, II, III, IV. оправні 20 кр., без оправи 10 кр. — Китиця желань, 2 розширене видане 20 кр. — Ів. Франко: Абу каземові Капцї 20 кр. — Учитель на р. 1890, 1891, 1892, 1893, 1894, 1895, 1896. 2 зр. — Дзвінок на р. 1892, 1993, 1894, 1895, 1896, 1897, 3 зр. — Ів. Левицкий: Попались, Різдвяні сценки 10 кр. — Вол. Шухевич: Записки школяря 20 кр. — Від Бескида до Андів 10 кр. — В. Чайченка: Олеся; Байки; Комар; два оповідання по 5 кр. — Дума про княгиню Кобзаря 5 кр. — О. Нижанковский: Батько і мати, двосьпів для дїтий з фортеп. 10 кр. — Леоніда Глїбова: Байки 5 кр. — Днїпрової Чайки: Казка про сонце та его сина; Писанка по 5 кр. — М. Лисенко: Тече вода з під явора. Двосьпів з фортеп. 10 кр. — Мапа етноґрафічна України-Руси 20 кр. — Гордієнко: Картагенцї і Римляни 20 кр. — Юлїй Верне. Подорож довкола землї 60 кр. — Барановский. Приписи до іспитів 20 кр. — Молитвенник народний, в полотно оправлений 20 кр. — Др. Л. Кельнер. Коротка істория педаґоґії 60 кр. — Василь В-р. Джонатан Свіфт. Подорож Ґулївера до краю великанів 25 кр. — Остап Макарушка. Короткий огляд руско-українського письменства 15 кр. — Мальота. Без родини 40 кр. — Віра Лебедева. Прогулька 5 кр. — Др. Мандибур. Олїмпія 35 кр. — Сальо. Непос для III. кл. ґімн. 65 кр. — А. К. Робінзон неілюстрований 10 кр. — Kokurewicz Józef. Podręcznik dla kancelaryi szkolnej. 50 кр. — Тарас Шевченко. Кобзар для молодїжи. 1.20 зр. — Всякі замовлення висилають ся скоро і точно.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 жовтня 1898, після середно-европ. год.

Відходять до

	Поспішні			Особові			
Кракова	8·35	2·50	10·40	4·10	8·50	6·40	—
Підволочиск	—	1·55	6·—	—	9·35	11·—	—
Підвол. з Підз.	6·15	2·08	—	—	9·53	11·27	—
Іцкан	6 05	2·40	—	10·05	—	6·30	10·55
Ярослава	—	—	—	4·55	—	—	—
Белзця	—	—	—	9·55	7·10	—	—
Тернополя	—	—	—	—	6·55	—	—
Сколього	—	—	—	—	9·15	—	—
Стрия, Хирова	—	—	—	—	—	—	3·00
Лавочного	—	—	—	5·20	—	—	7·00
Янова	—	—	—	8 45	—	7·44	—

Поїзд блискавичний зі Львова 8·40 рано, з Кракові 1·48 по полудни, у Відня 8·58 вечер.

Приходять з

Кракова	1·30	5·10	8·45	9·05	6·10	9·10	—
Підволочиск	2·30	9·55	—	—	—	3·30	5·25
Підвол. з Підз.	2·15	9·39	—	—	—	3·04	5·—
Іцкан	9·45	1·50	—	—	6·45	5·40	10·35
Тернополя	—	—	—	7·50	—	—	—
Белзця	—	—	—	7·55	5·55	—	—
Ярослава	—	—	—	10·45	—	—	—
Гребенова Сколього і Стрия	—	—	—	—	1·40[1]	—	—
Лавочного	—	—	—	—	8·05	—	10·30
Стрия, Калуша	—	—	—	12·15	—	—	—
Янова	—	—	—	7·40	1·01	—	—

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано

— Я видів, як він сягав по револьвер і знав, що за, умує щось злого. Тому я не чекав. В таких хвилях чекати то найбільший нерозум.

Ґуґо прискочив до женщини, що упала на крісло. Куля поцїлила еї в виски; смерть наступила сейчас.

* * *

В цїлій околици викликала та подія величезний розголос. В судї стверджено, що Льоло Саймонд убив свого чоловіка і що він сам погиб від кулї Франка Гунтера, що стрілив до него в обороні Ґуґа Морштедта і судового урядника, котрим він опирав ся.

Ґуґа привитали сердечно всї сусїди і приятелї родини. Смерть Саймондової жінки дуже его діймила і письмо, яке она зложила у нотаря в Гамбурзї, доказало, що еї присилував страхом Саймонд до співучасти в обманьстві та що она з небезпечностию свого житя хоронила Ґуґа від смерти в руки свого чоловіка. Доктор і Сім Гавлет гостили у Ґуґа два тиждні. Але одного вечера сказав доктор:

— Сім і я розважили собі цїлу річ і рішили ся, що робити. Від него довідавсь я, що кождий з нас має по 25.000 долярів. Я не приймив би тих гроший, але не хотів би обидити дон Рамона і хто знає, чи в моїх руках ті гроші не зроблять більше доброго як в его. Вернемо оба з Сімом до Каліфорнії; купимо якусь посілість в околици — де як вам Сім оповідав — жив я з родиною перед моїм нещастем і там докоротаємо віку. Як помремо, підуть гроші на добродійні цїли.

Тиждень пізнїйше відпровадив їх Ґуґо до Гамбурґа, де розпращали ся. Ґуґо виїхав на якийсь час за границю, аби забути потрясаючі події в родиннім домі. В повороті поступив до Вестфалії, де відвідав свого приятеля Лямберта, котрий між тим вернув був з Америки. Та гостина була така весела і щира, що Ґуґо навідував ся там кілька разів, а й Лямберт заїздив до него.

По трех лїтах поїхав Ґуґо ще раз за Атлянтийский океан. Подорож була сим разом о много лекша, бо впоперек Америки ішла вже велика зелїзниця „Паціфік". Забавивши місяць в Каліфорнії у доктора і Сіма, котрі жили щасливі і здорові в своїй посїлости, відвідав дон Рамона в Ель Пазо. Там були великі зміни, бо і дон Карльос оженив ся і его обі сестри повіддавали ся і всі просили его, аби він довший час у них забавив. По повороті до Німеччини заїхав зараз до свого приятеля Лямберта; гостина була коротка, але важна, бо по приїздї до дому, почав робити всїлякі зміни на приняте нової господинї. Від якогось часу Лямберт пізнав, що его замітка, яку зробив жартом перед кількома лїтами в Америцї, мала здійснити ся і що то его сестра Ельфрида притягала Ґуґа так часто до Вестфалії.

Два місяцї опісля відбуло ся весїлє. Всї подарунки, які одержала молода, не були тілько варгі, що один подарунок від дон Рамона і его родини, надісланий від одного з найперших золотників в Новім Йорцї. То була коробка з дорогоцїнностями, що як тесть замітив радше годила ся для якої королевої як для жінки гольштайньского шляхтича. Поворот молодого з жінкою в родиннї сторони обходили всї приятелї і сусїди дуже торжественно.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

І Н С Е Р А Т И.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера. — (Телєфона число 569).